

Convenis a la baixa

La patronal afronta totes les negociacions de conveni obertes amb l'ànim de retallar al màxim possible els drets laborals

La resistència i l'astúcia són les principals armes del sindicat, en un moment en que la legislació fa tan flexibles els acomiadaments

L'actual no és un bon moment per negociar ni convenis sectorials ni pactes d'empresa. En aquest context de crisi econòmica, les empreses estan plantejant un escenari de retallades a tots els nivells, sobretot els salarials. Addueixen, en el cas del sector de mitjans de comunicació, la gran caiguda dels ingressos per publicitat, que no permetria mantenir els nivells ni de personal ni de drets laborals que s'havien gaudit fins fa uns anys. Les empreses de l'àmbit de la cultura, l'oci i l'esport tampoc no s'escapen d'aquesta onada regressiva.

Un primer exemple el trobem a la negociació del Conveni Estatal de Premsa Diària, la vigència del qual va finalitzar al desembre del 2010 però la negociació, després de diverses reunions al llarg d'aquest any, no ha avançat gens. La patronal, representada per l'Associació d'Editors de Diaris Espanyols (AEDE), no vol moure's de la casella de la congelació salarial, mentre que els sindicats no poden acceptar aquesta premissa en un conveni amb unes taules salarials que es troben molt per sota de la mitjana de les retribucions dels grans rotatius.

Rebaixa de condicions

També s'haurà de veure com avancen les negociacions del conveni del diari La Vanguardia, on la tònica general també és a rebaixar moltes condicions laborals beneficioses i agafar com a referència el conveni sectorial. L'altre gran grup de premsa a Catalunya, el Grup Zeta, haurà d'iniciar les negociacions del nou conveni en breu, ja que l'actualment vigent es troba en fase d'ultraactivitat des de l'any 2007.

(Continua a la pàgina següent)

Les negociacions de convenis s'estan convertint sovint en partides d'escacs inacabables.

ALGUNS DELS PUNTS EN CONFLICTE

INCREMENTS SALARIALS. La patronal està plantejant que els increments salarials basats en l'IPC són arcaics i que s'han de buscar fórmules més imaginatives, com ara les basades en la productivitat de les empreses. Això sí, en la present situació de crisi econòmica, d'entrada plantegen congelació salarial per als propers anys.

RETALLADA DE COMPLEMENTS. Molts plusos i complements que s'han mantingut fins a la data d'avui, ara molts empresaris directament pretenen eliminar-los o retallar-los, per exemple les dietes o les despeses de quilometratge. S'han arribat a plantejar descaradament unes garanties personals per als treballadors ja integrats a les plantilles i unes noves condicions per a les futures noves incorporacions, en cas que es produeixin. És a dir, una clara doble escala salarial, que CCOO rebutja de pla.

RETALLADA DE DRETS I BENEFICIS SOCIALS. Fins i tot els dies corresponents per permisos s'estan discutint. Ja no parlem de la compensació de les hores extraordinàries. La distribució de la jornada anual de forma irregular també s'està posant sobre la taula.

(Ve de la pàgina anterior)

Menció a part han de rebre els mitjans de comunicació públics. Tant Televisió de Catalunya com Catalunya Ràdio han hagut de negociar retallades salarials, obligats pels criteris de retallada de la despesa marcats pel Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). Els mitjans vinculats als ajuntaments també han vist com es retallaven les seves partides pressupostàries i s'enfronten a un futur incert. L'excepció ha estat el Primer Conveni de CRTVE, que es va signar el mes passat amb una durada fins a finals del 2012 i que de moment dóna una certa tranquil·litat.

Les reformes no ajuden

La legislació actual tampoc no ajuda a l'hora d'afrontar les negociacions d'un nou conveni. La reforma laboral ja va ampliar molt les causes per les quals un treballador pot ser acomiadat a un preu molt més barat, però la reforma de la negociació col·lectiva tampoc no deixa gaire marge de maniobra. Un panorama negre que no sabem si encara empitjorarà més després de les eleccions del 20-N.

A banda d'anar en la línia de rebaixar condicions salarials i drets, en molts casos els processos de negociació s'allarguen *in eternum*.

Les peces del trencaclosques en la negociació d'un conveni cada cop resulta més difícil que encaixin.

Potser a l'espera de noves lleis més favorables a les empreses? No ho sabem. Per posar alguns exemples, en el cas dels treballadors fixos- discontinus del Futbol Club Barcelona, després de gairebé un any i mig, es continua negociant amb una direcció prou dura i reticent. També s'avança molt lentament en la negociació del conveni del Club Natació Barcelona.

D'altres convenis del sector que s'han denunciat, s'ha tancat la plataforma reivindicativa i la comissió negociadora s'acaba de constituir

o ho ha de fer abans d'acabar l'any són el Conveni de Clubs de Natació de Catalunya, el Club de Tennis la Salut, el Conveni d'Exhibició Cinematogràfica de Girona, Lleida i Tarragona i el d'Entitats que Gestionen Equipaments Públics Esportius i d'Oci. Veurem com transcorren.

Davant aquest panorama, què podem fer? Només hi ha una recepta: la resistència, l'oposició i l'astúcia han de ser les nostres principals armes com a sindicat, buscant les esquerdes del sistema. **Àngela Rodríguez**

editorial

Negociació halloweeniana

Des del retorn de vacances i, especialment, amb la tardor –que va coincidir amb la gran trobada de CCOO a Madrid– s'ha iniciat el període fort de la negociació de convenis. Era de preveure, perquè la perjudicial reforma de les lleis laborals s'ha acabat de concretar i ha pres forma al BOE i tant la patronal com els comitès sindicals esperàvem aquest moment per negociar. El panorama legal és menys fosc. Tot amb tot, la negociació és digna de Halloween.

No fem broma. La festa d'Halloween, de faïç anglosaxona, té un fort component de terror. Es fa a la vetlla de la festa mediterrània que rememora els morts –d'aquí pren el nom: All hallow's eve o vetlla de tots sants– i popularment ha generat expressions plàstiques inspirades en calaveres, marseques, tombes, cases del terror i tota mena de complements gòtics. A Catalunya, d'ençà de l'obertura de Port Aventura, la festa es divulga amb una publicitat en la que el pànic gòtic és el principal element. "Et moriràs de por", diuen i es pot substituir el "moriràs" pel "cagaràs", de la dita popular. Doncs bé, la negociació dels convenis ara és gòtica, halloweeniana.

La patronal, ja siguin els representants dels empresaris en l'àmbit estatal, com els de les diverses empreses en les quals estem negociant, en el nostre sector mostra una actitud d'extrema duresa. No tan sols no volen acceptar cap proposta de millora, sinó que plantegen retallades múltiples, a tort i a dret. No es limiten a acceptar congelacions d'augments i ajornar propostes sinó que, si badem, pretenen fer realitat reduccions més fortes i imposar velles aspiracions de divisió amb dobles escales salarials. El símbol de les tisoires que hem fet servir es més real que mai.

Fruit d'aquestes difícils negociacions es genera un clima de preocupació entre les persones que intervenen en les negociacions que s'estén a les assemblees i col·lectius de treballadors afectats pels convenis. L'eslògan popular de "Mare meva, que em quedi com estic!" és la invocació més usada. I és el sortilegi per apartar la mala sort.

La vella saviesa sindical té una resposta davant d'aquestes situacions: resistir. Resistir és vèncer, deien. És el persistir de Guardiola. O el més gloriós del "No passaran". Pot semblar tot molt literari, però és cert. Resistir, aguantar com es pugui, salvar, defensar, mantenir-se, oposar-se,... són actituds que conjuntament hem d'activar per foragitar les ombres de terror que es projecten des de les patronals revestides amb les vestes fúnebres de Halloween.

Antoni Ribas, secretari general del Sector de Mitjans de Comunicació, Cultura, Oci i Esport

Una altra campanya amb blocs electorals als mitjans públics

EN AQUESTA campanya electoral, els professionals dels mitjans de comunicació públics han hagut de deixar de banda els criteris informatius i han seguit un altre cop criteris d'ordre i minutat proporcionals als resultats electorals. Aquesta imposició vulnera el dret a la informació dels ciutadans.

Aquest fet, únic a Europa, es repeteix des de mitjans dels anys 80 i és fruit de les resolucions de la Junta Electoral, que aplica reiteradament la legislació pròpia dels espais gratuïts de propaganda política a la informació política en període d'eleccions. Tots els intents o acords en el si dels mitjans públics per substituir els blocs electorals per criteris professionals han estat recorreguts pels partits polítics davant les juntes

electorals provincials o central i aquests recursos han acabat amb resolucions que han reforçat la "doctrina" dels blocs electorals.

Ha faltat també valentia per part de les direccions dels mitjans públics, que s'han plegat sempre a les reclamacions dels partits polítics i han aplicat els blocs electorals sense atrevir-se a mantenir els criteris estrictament periodístics en el

seguiment de les campanyes electorals.

Davant la imposició dels blocs per part de les direccions dels mitjans públics, els professionals dels mitjans públics s'han acollit al seu dret a no signar les informacions electorals en no estar d'acord amb la imposició dels blocs.

Contra la imposició

CCOO sempre ha estat contra la imposició dels blocs electorals en els mitjans de comunicació públics. En aquesta nova campanya electoral, novament donem suport a les mobilitzacions dels professionals dels mitjans públics en defensa dels criteris periodístics en el seguiment de la informació electoral.

Secció Sindical CCOO a TVC

CCOO alerta d'una privatització massiva dels mitjans públics

Els representants de CCOO a les radiotelevisions públiques es van reunir el mes passat a Sevilla, d'on va sortir un manifest en defensa d'uns mitjans de comunicació audiovisuals "públics, de qualitat i independents". En el document, el sindicat adverteix que si el Partit Popular guanya les eleccions del 20-N promourà una altra reforma de la Llei general audiovisual que permeti la "privatització massiva" de totes les radiotelevisions públiques. Segons el manifest, "la ciutadania té dret a uns mitjans de comunicació que, prestant un servei públic, siguin garantia de les llibertats democràtiques".

Manifest per una informació lliure i veraç a l'agència EFE

El Sector de Mitjans de Comunicació, Cultura, Oci i Esport dona tot el seu suport a l'últim manifest signat pel Comitè Intercentres i el Consell de Redacció de l'Agència EFE. En aquest manifest, els companys i companyes d'EFE asseguren que s'està exercint una gran pressió política i econòmica sobre l'empresa i animen a signar el manifest *Per una agència pública d'informació lliure i plural*, per tal de garantir que la ciutadania rebi una informació plural, veraç i contrastada.

Novetats en els cursos de formació

COMISSIONS OBRERES sempre ha considerat la formació com una eina clau per als treballadors i treballadores en general i per als delegats i delegades en particular. La Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC) col·labora en diferents plans de formació i amb tot un ventall de cursos i accions, tant per afavorir la carrera professional com el reciclatge, el creixement personal i per millorar la tasca representativa.

Impuls a la pàgina web

Des de la Secretaria de Formació s'està construint una nova pàgina web que estarà dividida en tres grans blocs: formació sindical, formació contínua per a les empreses i formació contínua

a les administracions públiques. Ja us anirem informant de les novetats que es portin a terme.

Si esteu interessats en apuntar-vos a algun d'aquests cursos, heu d'entrar a la pàgina web de la Federació (www.ccoo.cat/fsc) i clicar a la pestanya "Formació".

Per a més informació, us podeu dirigir a:

- 1) Formació sindical. Telèfon 93 481 27 65. Contacte: Màxim Pujade.
- 2) Formació contínua per empreses. Centre de Formació Aula Activa. Telf: 93 481 55 81. www.aulaactiva.net. Contacte: Olga.
- 3) Formació contínua per a administracions públiques. Centre Adams. Telf: 902 333 543. www.adams.es. Contacte: Elia Alabazar.

Mor l'històric periodista Josep Pernau

EL PERIODISTA Josep Pernau va morir dilluns passat a Barcelona a l'edat de 80 anys. Pernau va treballar en capçaleres com Diari de Barcelona (que va dirigir), TeleXpres, Mundo Diario, el Correo Catalán i, sobretot, el Periódico de Catalunya, on va mantenir durant dues dècades una columna periòdica. També va exercir de degà del Col·legi de Periodistes entre els anys 1991 i 1997, on va impulsar la creació del Codi Deontològic de la professió. El 2005 va obtenir la Creu de Sant Jordi.

M/C.cat

Realització:

Àngela Rodríguez

Màxim Pujade

Coordinació:

Sector de Mitjans de Comunicació, Cultura, Oci i Esport (FSC)